

Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Trg slobode 9 Varaždin

Poslovni broj: Pn-33/2026-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Varaždinu po sucu Heleni Đud u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, OIB 84397956623, Zagreb, A. Mihanovića 3 protiv tuženika Adriatic osiguranje d.d., OIB 94472454976, Zagreb, Listopadska 2 kojeg zastupaju punomoćnici u OD Grgić & Partneri, odvjetnici u Zagrebu, radi naknade štete, nakon zaključene glavne i javne rasprave 3. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i tuženika te objave presude 6. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku ADRIATIC OSIGURANJE d.d., Zagreb, OIB: 94472454976, Listopadska 2, 10000 Zagreb isplatiti tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, Mihanovićeve 3, Zagreb, OIB: 84397956623 na račun broj: HR1210010051863000160 Državnog proračuna Republike Hrvatske model 26, poziv na broj odobrenja 5908-19-19-03342671438 iznos od 67.974,03 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na iznos od 44.405,12 kn od 26.12.2019. godine do isplate, a na iznos od 23.568,91 kn od dana podnošenja tužbe do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, sve u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužitelju da isplati tuženiku iznos od 1.199,17 eura (tisuću sto devedeset devet eura i sedamnaest centi) sa zateznim kamata od 6. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika radi naknade štete. Činjenično obrazlažući predmet spora navodi da se njegovo potraživanje odnosi na zahtjev za isplatu iznosa invalidske mirovine zbog ozljede na radu isplaćene korisniku Zlatku Premužiću u razdoblju od 1. srpnja 2016. do 31. svibnja 2021. u ukupnom iznosu od 9.021,70 eura/67.974,03 kuna.
 - 1.1. Tužitelj u tužbi navodi da je 15. svibnja 2007. osiguranik tužitelja Zlatko Premužić teško ozlijeđen kao vozač u prometnoj nesreći koju je skrivio Rudolf Najdek koji je upravljao osobnim automobilom registarske oznake ZG 6603-DA koje je u vrijeme nesreće bilo osigurano kod tuženika broj police: 682799169. Za navedenu prometnu nesreću presudom Općinskog suda u Varaždinu broj 16 K - 47/08-28 od 9. lipnja 2009. proglašen je krivim Rudolf Najdek. Rješenjem tužitelja broj 22950 od 16. listopada 2009. i od 16. studenoga 2009. Zlatku Premužiću priznato je pravo na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad uzrokovane ozljedom na radu (50%) i bolesti (50%). Odštetnim zahtjevom od 25. studenoga 2019. tužitelj je pozvao tuženika da mu podmiri štetu koja je nastala isplatom invalidske mirovine u razdoblju od 1. srpnja 2016. do 31. listopada 2019. u iznosu od 44.405,12 kuna. Isplata invalidske mirovine za tužitelja nastaje šteta i dalje tako da daljnja šteta za razdoblje od 1. studenoga 2019. do 31. svibnja 2021. iznosi 45.324,82 kuna. Predlaže da sud na temelju čl. 161. i 164. Zakona o mirovinskom osiguranju (Narodne novine broj 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18, 102/19) usvoji tužbeni zahtjev i na ime naknade štete naloži tuženiku isplatu iznos od 67.974,03 kuna zajedno sa zateznom kamatom.
2. Tuženik u odgovoru na tužbu potvrđuje da se dana 15. svibnja 2007. dogodila prometna nesreća u kojoj je sudjelovalo vozilo za koje je vlasnik u trenutku nezgode imao kod tuženika sklopljen ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti. Međutim, tuženik osporava da je za nesreću odgovoran osiguranik tuženika, pa time osporava da bi bio odgovoran za naknadu štete. Osporava uzročnu vezu umirovljenja osiguranika tužitelja Zlatka Premužića i predmetne prometne nesreće od 15. svibnja 2007. jer da kod osiguranika tužitelja ozljede zadobivene u nezgodi nisu uzrokovale nesposobnost za rad. Tuženik osporava i da bi nesposobnost za rad bila prisutna kod osiguranika tužitelja konstantno nakon umirovljenja pa tako i u vrijeme za koje se traži naknada štete u ovom predmetu (1. srpnja 2016.- 31. svibnja 2021.). Nadalje, tuženik osporava obvezu tužitelju nadoknaditi štetu u punom iznosu isplaćene mirovine te smatra da tužitelj ima pravo samo na naknadu štete u razmjernom dijelu isplaćenog iznosa mirovine pozivajući se na odredbu čl. 27. st. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu. Konačno, sporno je je li za konkretnu tražbinu nastupila zastara. Predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan.

3. Konstatira se da je rješenjem Županijskog suda u Sisku broj GŽ-525/2022-2 od 1. travnja 2026. ukinuta presuda Općinskog suda u Varaždinu broj Pn-65/2021-11 od 13. svibnja 2022. te je predmet vraćen na ponovni postupak.
4. U ponovljenom dokaznom postupku sud je pročitao dokumentaciju tužitelja (strana 4-70, 104-155, 190-259, 405-438 spisa), dokumentaciju tuženika (strana 86-95, 162-181 spisa) te spis K-47/2008.
5. Sud je kao nevažne na temelju čl. 292. st. 4. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19 dalje: ZPP) odbio dokazne prijedloge tuženika za pribavljanjem medicinske dokumentacije i zdravstvenog kartona osiguranika tužitelja Zlatka Premužića te za izvođenje dokaza medicinskim vještačenjem jer izvođenje tih dokaza u konkretnom slučaju nije bilo potrebno. Druge dokaze sud nije provodio jer je tužitelj na ročištu održanom 3. rujna 2026. izjavio da odustaje od svih dokaznih prijedloga (osim dokumentacije koja se nalazi u spisu te spisa Općinskog suda u Varaždinu broj K-47/08), dok je tuženik izjavio da odustaje od dokaznog prijedloga za provođenjem financijskog vještačenja.
6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.
7. Predmet spora je zahtjev tužitelja s osnova naknade štete prouzročene isplatom invalidske mirovine zbog ozljede na radu osiguraniku tužitelja Zlatku Premužiću u razdoblju od 1. srpnja 2016. do 31. svibnja 2021. u ukupnom iznosu od 9.021,70 eura.
8. Između stranaka nije sporno da se 15. svibnja 2007. dogodila prometna nesreća u kojoj je sudjelovalo vozilo kojim je upravljao Rudolf Najdek, a koji je u trenutku štetnog događaja imao kod tuženika sklopljen ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti. Tijekom postupka tuženik nije osporio niti činjenicu da je tužitelj korisniku Zlatku Premužiću rješenjem priznao pravo na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad koja je nastala zbog ozljeda zadobivenih u predmetnom štetnom događaju koje ozljede su priznate kao ozljeda na radu u omjeru od 50% i bolesti u omjeru od 50%. Nije sporno ni da je tužitelj svom osiguraniku u razdoblju od 1. srpnja 2016. do 31. svibnja 2021. isplatio invalidsku mirovinu u ukupnom iznosu od ukupnom iznosu od 9.021,70 eura. Između stranaka nije sporna niti činjenica da nema razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem tužitelja i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.
9. Međutim, tuženik osporava da je za nesreću odgovoran osiguranik tuženika. Nadalje, tuženik osporava uzročnu vezu između umirovljenja osiguranika tužitelja i predmetne prometne nesreće jer da kod osiguranika tužitelja ozljede zadobivene u nezgodi nisu uzrokovale nesposobnost za rad.

- 9.1. Konačno, između stranaka je sporno je li tuženik u obvezi tužitelju nadoknaditi štetu nastalu isplatama invalidske mirovine obzirom na prigovor tuženika da tužitelj ima pravo samo na naknadu štete u razmjernom dijelu isplaćenog iznosa mirovine pozivajući se na odredbu čl. 27. st. 3. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu kojom je propisano da opseg i visina obveze tuženika, društva za osiguranje, na naknadu štete predstavlja onu štetu koja se određuje na način da se razmjerni iznos mirovine određuje prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu. Dakle, obveza tuženika, društva za osiguranje, postoji samo onda ukoliko bi razmjerni iznos mirovine osiguranika tužitelja bio veći od razmjernog iznosa mirovine utvrđene za slučaj umirovljenja zbog povrede na radu. Osiguranik tužitelja u konkretnom slučaju je ostvario invalidsku mirovinu zbog ozljede na radu radi čega u smislu čl. 27. ZOOP-a ne postoji šteta koju bi tuženik bio dužan platiti tužitelju jer nema stvarne štete odnosno razlike u visini invalidske mirovine s obzirom da je riječ o invalidskoj mirovini zbog ozljede na radu.
10. S druge strane, tužitelj tvrdi da mu šteta (kao umanjenje imovine) nastaje prilikom isplate svakog davanja iz mirovinskog osiguranja – isplate invalidske mirovine te se visina naknade štete ima utvrđivati prema odredbama Zakona koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete odnosno u vrijeme isplate, a to je u konkretnom slučaju Zakon o mirovinskom osiguranju te da se ima primijeniti odredba čl. 161. st. 1., st. 2. i čl. 164. Zakona o mirovinskom osiguranju koji je stupio na snagu 1. siječnja 2014. temeljem koje zahtijeva naknadu stvarne štete u punom iznosu.
11. Vezano za primjenu materijalnog prava, a obzirom na izražena pravna shvaćanja Vrhovnog suda Republike Hrvatske u velikom broju odluka (npr. Rev-936/2023-2 od 17. siječnja 2024., Rev-184/2022-2 od 23. ožujka 2022., Rev-469/2022-2 od 16. svibnja 2023., Rev-641/2022-2 od 14. lipnja 2023., Rev-298/2022-2 od 19. listopada 2022. i dr.) i do sada već ustaljenu sudsku praksu sud nalazi da se u konkretnom slučaju ima primijeniti Zakon o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“, broj: 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14 - dalje: ZOOP) koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete tužitelju odnosno u trenutku kada su izvršene isplate mirovine.
12. Prema članku 8. st. 1. ZOOP-a reguliran je Ugovor o obveznom osiguranju i njegov učinak, a prema navedenoj odredbi društvo za osiguranje dužno je sklopiti ugovor o osiguranju sukladno ovome Zakonu i uvjetima za osiguranje odnosno cjenicima premija osiguranja. Dakle, tuženik kao društvo za osiguranje ima obvezu sklopiti ugovor o osiguranju sukladno odredbama ZOOP-a, a kojim odredbama je i uređen opseg osiguranog pokrića, odnosno rizici koje osiguratelj uzima u pokriće zaključenim ugovorom, obim i opseg osiguranog pokrića, a temeljem čega se sukladno načelu razmjernosti i naplaćuje/obračunava premija osiguranja.

13. Prema čl. 27. ZOOP-a društvo za osiguranje obvezno je zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju (st. 1). Stvarnom štetom u smislu stavka 1. ovoga članka smatraju se troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji (st. 2). Razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu (st. 3.). Odredbe stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju na subrogacijske zahtjeve društava za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na temelju dobrovoljnog zdravstvenog, mirovinskog, rentnog ili sličnog osiguranja (st. 4.). Obvezu iz stavka 1. ovoga članka prema zavodu koji obavlja poslove zdravstvenog osiguranja, društvo za osiguranje dužno je izvršiti u skladu s odredbama zakona koji uređuje obvezno zdravstveno osiguranje (st. 5.).
14. Dakle, prema ocjeni ovog suda, kada je riječ o izdacima učinjenim na ime invalidske mirovine kako je to određeno čl. 27. st. 2. i 3. ZOOP-a obveza tuženika postoji samo ukoliko postoji razlika između iznosa invalidske mirovine koji se isplaćuju i iznosa koji bi bili isplaćeni kada bi razlog isplati bila ozljeda na radu (i to samo u visini tako utvrđene razlike), a ne štetni događaj za koji je odgovoran tuženik na ime osiguranja stvarnog štetnika.
15. Obzirom da je osiguraniku tužitelja zbog ozljeda zadobivenih u predmetnom štetnom događaju koje ozljede su priznate kao ozljeda na radu u omjeru od 50%, to proizlazi da se osiguraniku tužitelja invalidska mirovina isplaćuje kao posljedica povrede na radu, slijedom čega u tom slučaju ne postoji stvarna šteta u smislu naprijed citirane razlike iz čl. 27. ZOOP-a odnosno ne postoji razlika koju bi tuženik bio dužan isplatiti tužitelju.
- 15.1. Rezimirajući iznijeto, u konkretnom slučaju nema razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem tužitelja i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu, a u kojem tek slučaju bi tuženik kao društvo za osiguranje bio u obvezi nadoknaditi tužitelju razmjerni iznos mirovine (tako i Vrhovni sud u Republike Hrvatske u svojoj odluci, poslovni broj Rev-1067/12 od 5. prosinca 2017., Rev-x 388/18 od 25. kolovoza 2020., Revd 2028/23 od 15. studenog 2023., Rev-1354/2016-2 od 18. svibnja 2021., Revd-570/2024-2 od 10. prosinca 2024.) niti je tijekom postupka tužitelj istu dokazao.
16. Slijedom navedenog, sud nalazi da tužitelj nema pravo od tuženika potraživati utuženi iznos invalidske mirovine zbog čega je odbio tužbeni zahtjev.
17. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154 st. 1 i čl. 155. ZPP-a pa je tako tužitelj koji je u cijelosti izgubio parnicu dužan tuženiku nadoknaditi troškove postupka. Visina naknade troškova za rad odvjetnika odmjerena na temelju Tarife o nagradama i

naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023., 107/2025. dalje: Tarifa) prema vrijednosti predmeta spora koja iznosi 9.021,70 eura.

18. Dosuđeni trošak tuženiku sastoji se od izdataka tuženika koje je sud u smislu odredbe čl. 155. ZPP-a ocijenio potrebnim za vođenje parnice, a sastoji se od izdataka tuženika za sastavljanje odgovora na tužbu u iznosu od 250,00 eura sukladno Tbr. 8. st. 1. i Tbr. 46. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/2023., 107/2025. dalje: Tarifa), sastavljanja žalbe od 25. svibnja 2022. u iznosu od po 312,50 eura sukladno Tbr. 10. st. 1. i Tbr. 46. Tarife, zastupanja na ročištima 31. ožujka 2022. i 3. rujna 2026. u zatraženom iznosu od 250,00 eura za svako ročište prema Tbr. 9. toč. 1. Tarife te izdatak s osnova plaćene pristojbe na žalbu od 25. svibnja 2022. u iznosu od 136,67 eura prema Tbr. 3. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine broj: 50/2026).
19. Tuženiku nije priznat traženi trošak za sastavljanje podneska od 6. rujna 2021., podneska od 24. rujna 2021. i podneska od 10. svibnja 2022. u kojima se ponavljaju navodi iz odgovora na tužbu i kojima se dostavlja sudska praksa budući da nisu bili potrebni za vođenje ove parnice, dok se podnesak od 26. kolovoza 2022. ne nalazi u spisu.
20. Stoga je tuženiku ukupno priznat iznos od 1.199,17 eura. Na parnične troškove dosuđena je i zatražena zakonska zatezna kamata sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a.
21. Slijedom navedenog, na temelju citiranih zakonskih odredbi odlučeno je kao u izreci presude.

U Varaždinu 6. listopada 2026.

Sudac:
Helena Đud

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može u roku od 15 dana od dana dostave presude izjaviti žalbu. Žalba se podnosi ovome sudu, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti

1. Tužitelju Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, A. Mihanovića 3 (Klasa: 140-01/19-29/1554, Ur. broj: 341-20-07/01-21-21)
2. Tuženiku po punomoćnicima u OD Grgić & Partneri, odvjetnici u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 282 (Na broj: AD 1406/VS)
3. spis

Broj zapisa: **9-3088e-39766**

Kontrolni broj: **066f4-63995-5b8c0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.